

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

αctivated

Τόμος 17 • Τεύχος 8

ΤΟ ΚΛΗΜΑ

Κλάδεμα και ξάκρισμα

Οι εποχές της ζωής

Καιρός για το καθετί

Μάνγκο γενεθλίων

Κρατηθείτε

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗ ΔΟΚΙΜΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΑΡΠΟ

Πριν μερικά χρόνια, το *Activated* δημοσίευσε μια ειδική σειρά πάνω σ' αυτό που αναφέρθηκε ο Παύλος στην επιστολή του προς τους Γαλάτες και το αποκάλεσε καρπό του Πνεύματος.¹ Αφιερώσαμε από ένα τεύχος ξεχωριστά, στην αγάπη, τη χαρά, την

ειρήνη, την υπομονή, την ευγένεια, την καλοσύνη, την πιστότητα, την πραότητα και την εγκράτεια.² Λίγο αργότερα υπέπεσε στην αντίληψή μας ότι δεν είχαμε διερευνήσει την έννοια του καρπού καθαυτού, γι' αυτό το τεύχος αυτό είναι αφιερωμένο στο θέμα αυτό.

Η Βίβλος αναφέρεται κυριολεκτικά στον ίδιο τον καρπό – όπως στις ελιές, τα σταφύλια, τα σύκα – πολλές φορές. Παράλληλα με αυτό, η λέξη καρπός χρησιμοποιείται συχνά υπό μεταφορική έννοια για να περιγράψει τις εμφανείς ενέργειες, τα αποτελέσματα και τα επιτεύγματα κάποιου.

Στη διάρκεια του Μυστικού Δείπνου με τους μαθητές Του, ο Ιησούς τους παρήγγειλε να φέρουν καρπό: «Εσείς δεν διαλέξατε Εμένα, αλλά Εγώ διάλεξα εσάς, και σας διέταξα, για να πάτε εσείς και να φέρετε καρπό, και ο καρπός σας να μένει».³ Πώς αποφέρει καρπό ένας Χριστιανός; Στην ουσία αυτό γίνεται με το να ακολουθεί το παράδειγμα του Ιησού όλο και περισσότερο – με άλλα λόγια, με το να γίνεται περισσότερο σαν τον Ιησού – και με το να διαδίδει τη βασιλεία Του πάνω στη γη τόσο με λόγια όσο και με πράξεις.

Βέβαια αυτό δεν είναι και τόσο εύκολο να επιτευχθεί, όμως ο Ιησούς δεν μας αφήνει μόνους στην προσπάθεια αυτή. Ο Ιησούς είναι το κλήμα, κι εμείς είμαστε τα κλαδιά του. Ένα κλαδί παίρνει δύναμη, τροφή, προστασία και ενέργεια από το κλήμα το ίδιο και σαν οπαδοί Του, όταν παραμένουμε ενωμένοι μαζί Του, ο πνευματικός καρπός θα γίνει έκδηλος στις ζωές μας, στους χαρακτήρες μας και στις προτεραιότητες μας. Ενώ αφιερώνουμε χρόνο στο να γνωρίζουμε τον Ιησού όλο και περισσότερο, αρχίζουμε να Του μοιάζουμε όλο και πιο πολύ, ο σκοπός Του γίνεται και δικός μας σκοπός και αυτό μας προτρέπει να κάνουμε την πίστη μας πράξη.

Samuel Keating
Αρχισυντάκτης

Περιηγηθείτε στις ιστοσελίδες μας ή επικοινωνήστε με έναν από τους κάτωθι αντιπροσώπους μας για να απολαύσετε την εμπνευστική, ενθαρρυντική και πρακτική βοήθεια που προσφέρουν τα βιβλία μας και το οπτικοακουστικό μας υλικό.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Samuel Keating

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2016 Activated. All Rights Reserved
Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-187-X

1. βλ. Γαλάτες 5:22-23

2. Αυτά ήταν τα τεύχη από τον Φεβρουάριο μέχρι τον Οκτώβριο του 2013.

3. Ιωάννη 15:16

Το κλήμα

ΑΠΟ ΤΗΝ JOYCE SUTTIN

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΜΟΥ ΣΑΝ ΠΑΙΔΙ ήταν να ξαπλώνω κάθε καλοκαίρι στον καναπέ στην βεράντα κάτω από την κληματαριά της Γιαγιάς μου και να τρώω φρέσκα σταφύλια. Αρκετά χρόνια αργότερα, όταν μετακόμισα σε μια περιοχή με αμπελώνες στην Ιταλία, οραματιζόμουν άνετους καναπέδες για να μπορώ να ξαπλώνω. Προς έκπληξή μου όμως, όταν φθάσαμε εκεί όλα έδειχναν έρημα. Το μόνο που φαινόταν ήταν μικρά, κοντοκομμένα και μικροσκοπικά κλαράκια ακριβώς πάνω από τις ρίζες. Μου εξήγησαν πως κάθε χρονιά έκοβαν τα κλήματα σύριζα με το έδαφος μετά την κάθε σοδειά ώστε να αυξηθούν την παραγωγή. Η θέα δεν ήταν και τόσο όμορφη, όμως ο αμπελώνας απέδιδε πολύ καρπό.

Όταν έφτασε η εποχή της ανάπτυξης, έμεινα έκπληκτη από το πόσο γρήγορα μεγάλωναν οι ρίζες και άπλωναν κλαδιά κάτω από τον ζεστό ήλιο της Τοσκάνης. Τα βλαστάρια τους απλωνόντουσαν τόσο γρήγορα

σε όλη την έκταση του εδάφους και όπου πριν υπήρχε μόνο γη, ξαφνικά υπήρχε μια αφθονία ανάπτυξης και πράσινα σταφύλια τα οποία θα παρήγαγαν ένα υπέροχο κρασί.

Καθώς θυμάμαι την Τοσκάνη, έρχεται στον νου μου το κείμενο από το Ευαγγέλιο του Ιωάννη κεφάλαιο 15: «Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή, και ο Πατέρας Μου είναι ο γεωργός. Κάθε κλήμα σε Μένα, το οποίο δεν φέρνει καρπό, το αποκόπτει και καθένα το οποίο φέρνει καρπό, το καθαρίζει, για να φέρει περισσότερο καρπό».¹

Εγώ η ίδια, σαν κηπουρός δεν τα πάω και τόσο καλά, επειδή δεν μου αρέσει να κλαδεύω τα φυτά μου. Αφήνω τις τριανταφυλλιές μου και γίνονται πανύψηλες. Διώχνω κάθε άτομο που έρχεται στην πόρτα μου ζητώντας να κλαδέψει τα δένδρα μας. Αφήνω τα χόρτα να γίνουν τεράστια. Μου αρέσει να αφήνω το κάθε τι να μεγαλώνει ελεύθερα και δεν μου αρέσει να γίνομαι ο κριτής, του τι να κόψω.

Όμως είναι αρκετά ξεκάθαρο

από το κεφάλαιο 15 του Ιωάννη πως ο Θεός γνωρίζει να κλαδεύει τα κλήματα. Αν εμείς δεν αποφέρουμε καρπό, Αυτός κόβει. Όταν αποφέρουμε καρπό, Αυτός κλαδεύει. Όπως και να έχει, κάνει κάτι.

Υπάρχουν φορές που το χαλί τραβιέται κάτω από τα πόδια μας και Αυτός είναι το μόνο που έχουμε για να σταθούμε. Το απρόσμενο μας ρίχνει στο έδαφος σε χρόνο μηδέν. Η τραγωδία, η αρρώστια, η προδοσία ή η αποτυχία μας γρονθοκοπούν και νοιώθουμε να κλαδεύονται όλα εκείνα τα όμορφα γεμάτα φύλλα κλαδιά, και το μόνο που έχει απομείνει είναι μια κοντοκομμένη ρίζα λίγο πάνω από το γυμνό έδαφος.

Όμως μετά, έρχεται ο κατάλληλος καιρός. Ο ήλιος ρίχνει το φως του. Πέφτει η βροχή. Αντιλαμβάνομαστε πως Αυτός είναι το μόνο που χρειαζόμαστε και το θαύμα της νέας ζωής και της ανάπτυξης αρχίζει.

Η JOYCE SUTTIN ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

1. Ιωάννη 15:1-2

ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΜΠΡΑΝΤ ΜΠΕΡΓΚ,
ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΟ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ ΙΣΧΥΡΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΓΗ. – Τα Λόγια που περιέχουν το πνεύμα και τη ζωή του Ίδιου του Θεού.¹ Ο Λόγος είναι ο πνευματικός σπινθήρας του Θεού που μας αναφλέγει με τη ζωή Του, το φως Του και τη δύναμή Του. Ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα που μπορείτε να κάνετε για να εποικοδομήσετε τη σχέση σας μαζί Του είναι να διαβάσετε, να αφομοιώνετε και να υπακούτε το Λόγο του Θεού. Είναι αυτό που σας κρατά συντονισμένους με τον Θεό και σας βοηθάει να ακολουθήτε τον

δρόμο του Θεού. Όταν προσέχετε στο τι σας λέει ο Θεός και ο Λόγος Του και υπακούτε την αλήθεια Του, τότε θα είστε ευτυχισμένοι και καρπεροί.²

Ο Ιησούς είπε, «Τα λόγια που σας λέω είναι πνεύμα και είναι ζωή».³ Ο Λόγος Του είναι η ίδια η ζωή του Θεού. Αυτός είναι που μας δίνει πνευματική ζωή, τροφή, θρέψη, δύναμη και υγεία. Έτσι αν επιθυμείτε να μεγαλώσετε πνευματικά και να παραμείνετε κοντά Του, μια καλή και ολοκληρωμένη δίαιτα του Λόγου Του είναι αναγκαία.

Ο Ίδιος ο Ιησούς αποκαλείται «Ο Λόγος» μέσα στη Βίβλο.⁴ Ο Ιησούς είναι ο Λόγος, το Πνεύμα και η ζωή και χρειάζεστε καθημερινά να παίρνετε μια δόση απ' Αυτόν, να έχετε μια σωστή πνευματική διατροφή και πόση, ένα φαγοπότι κατά κάποιο τρόπο, αν θέλετε να μεγαλώσετε και να παραμείνετε υγιής πνευματικά. Όπως ακριβώς πρέπει να τρώτε με σκοπό να έχετε φυσική δύναμη, έτσι

πρέπει να τρώτε και να πίνετε μέσα από τον Λόγο του Θεού για να έχετε πνευματική δύναμη.

«Σαν νεογέννητα μωρά, επιθυμείτε το αγνό γάλα του Λόγου, ώστε να μεγαλώσετε».⁵ Όταν είστε πνευματικά αδύναμοι, συχνά αυτό συμβαίνει επειδή δεν έχετε ενδυναμωθεί με μια καλή, υγιή, θρεπτική και ενθαρρυντική διατροφή από την αλήθεια του Λόγου του Θεού. Δεν μπορείτε να είστε τόσο απασχολημένοι με τόσα άλλα πράγματα ώστε να παραμελήσετε την πνευματική σας τροφή, θρέψη και έμπνευση που χρειάζεστε από τον Λόγο. Υπήρξαν φορές που θα μπορούσα να είχα απογοητευτεί και να τα είχα παρατήσει αν δεν μελετούσα τον Λόγο του Θεού σε βάθος.

Αν ειλικρινά αναζητείτε τον Θεό καθώς διαβάσετε τον Λόγο Του, Αυτός θα σας μιλήσει μέσα απ' αυτόν. Και όσο περισσότερο αρχίσετε να αγαπάτε τον Λόγο Του, να τον μελετάτε και να τρέφεστε

1. βλ. Ιωάννη 4:24
2. βλ. Ιωάννου 15:11 και 13:17
3. Ιωάννη 6:63
4. βλ. Αποκάλυψη 19:13, Ιωάννη 1:1, 14
5. Πέτρου Α' 2:2
6. Ψαλμός 119:130
7. Ιερεμίας 15:16
8. Ιώβ 23:12
9. Λουκά 10:42

απ' αυτόν, τόσο περισσότερο θα μεγαλώνετε πνευματικά και τόσο περισσότερο θα ανακαλύψετε πως ο Θεός μπορεί να σας μιλάει ξεκάθαρα και απευθείας μέσα από τον καταγεγραμμένο Λόγο Του.

Όταν το Άγιο Πνεύμα ζωντανεύει για σας κάποιο κείμενο ή κάποιο εδάφιο από τη Βίβλο, ταιριάζοντάς το στη δική σας προσωπική κατάσταση, αυτό δίνει ζωή στο Λόγο. Ο Κύριος θα δώσει ζωή στο Λόγο Του ώστε να σας μιλήσει προσωπικά, δίνοντάς σας καθοδήγηση για τα προβλήματα που αντιμετωπίζετε και απαντήσεις στις προσευχές σας, ενώ εσείς διαβάζετε τον Λόγο Του. Όταν Αυτός σας βοηθά να αποδώσετε τον Λόγο Του σε κάποια κατάσταση, ξαφνικά ο Λόγος παίρνει ζωή. Η Βίβλος δεν είναι πια απλά λέξεις, ή λόγια που περνάνε μέσα απ' το νου σας, αλλά αγγίζει την καρδιά σας και εσείς αρχίζετε να πιάνετε το νόημα. «Η διδασκαλία των λόγων Σου φωτίζει, συνεντίζει τους απλούς».⁶

Ο προφήτης Ιερεμίας είχε πει, «Βρέθηκαν τα λόγια Σου και τα κατέφαγα: και ο λόγος Σου ήταν μέσα μου χαρά και αγαλλίαση στην καρδιά μου».⁷ Ο Ιώβ είχε πει, «Εκτίμησα τα λόγια του στόματός Του, περισσότερο από την αναγκαία τροφή μου».⁸

Ο Ιησούς είπε, «Για ένα υπάρχει ανάγκη: η Μαρία, όμως, διάλεξε την αγαθή μερίδα, η οποία δεν θα αφαιρεθεί απ' αυτήν».⁹ Ποιό είναι αυτό για το οποίο «υπάρχει ανάγκη» και το επέλεξε η Μαρία; Κάθισε στα πόδια του Ιησού και άκουσε τα λόγια Του. Το να καθόμαστε στα πόδια Του και να βάζουμε στα χέρια Του τις έγνοιες μας, να ακούμε απ' Αυτόν και τον Λόγο Του είναι πάρα πολύ αναγκαίο. Ο Λόγος του Θεού είναι ακριβώς τόσο σημαντικός.

Ο ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΜΠΡΑΝΤ ΜΠΕΡΓΚ (1919-1994) ΗΤΑΝ ΙΔΡΥΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

Η πνευματική τροφή είναι σημαντική για την πνευματική επιβίωση. — *Dallin H. Oaks* (γεννημένος το 1932)

Η παρουσία του Θεού είναι παντού γύρω μας. Ο Θεός είναι ικανός να διαπερνά και να συνυφαινεται με τις ίνες του ανθρώπινου εαυτού με τέτοιο τρόπο ώστε εκείνοι που παρευρίσκονται μέσα στη στοργική Του συντροφιά να μην νοιώθουν ποτέ μόνοι. — *Dallas Willard* (1935-2013)

Δεν είμαστε ανθρώπινες υπάρξεις που έχουν μια πνευματική εμπειρία. Είμαστε πνευματικές υπάρξεις που έχουν μια ανθρώπινη εμπειρία. — *Pierre Teilhard de Chardin* (1881-1955)

Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους οι Χριστιανοί μπορούν να τραφούν πνευματικά και ο Θεός δεν περιορίζεται από κάποια ιδιαίτερη μέθοδο για να αγγίξει την καρδιά σου, να σου αποκαλύψει κάτι, να δυναμώσει την πίστη σου, ή να σε εμπυχωώσει και να σε εμπνεύσει. Ο Θεός θέλει να επικοινωνεί με τα παιδιά Του. Αυτό που έχει σημασία είναι να Του επιτρέψουμε να μιλάει στις καρδιές μας μέσα από την πνευματική διδαχή των όσων διαβάζουμε ώστε αυτά να μας καθοδηγούν τόσο στη σχέση μας μαζί Του όσο και στην πνευματική μας ζωή. — *Μαρία Φοντέν, σημερινή συνδιευθύνουσα της Διεθνούς Οικογένειας* ■

Η δύναμη ενός γιαρμά

ΑΠΟ ΤΗΝ ELSA SICHROVSKY

ΟΤΑΝ ΗΜΟΥΝ ΟΚΤΩ ΧΡΟΝΩΝ, η οικογένειά μου και εγώ παρακολούθησαμε ένα ντοκιμαντέρ του BBC που αναφερόταν σε μια ομάδα από Βρετανούς βετεράνους στρατιώτες στη διάρκεια του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου οι οποίοι πολέμησαν στη Βόρεια Αφρική. Σε όλη τη διάρκεια του φιλμ, οι βετεράνοι αναφέρθηκαν στις εμπειρίες τους στον πόλεμο, οι περισσότερες από τις οποίες ήταν αναφορές στην αντοχή στην πείνα, τον τρόμο και τις στερήσεις στο δρόμο προς τη νίκη. Αν και οι ιστορίες αυτές προκαλούσαν συγκίνηση, αυτή που μου έμεινε αξέχαστη ήταν ένα διαφορετικό είδος αφήγησης. Την ανέφερε ένας ισχνός, ασπρομάλλης κύριος με ζεστό χαμόγελο που είπε ότι η εμπειρία που του έμεινε αξέχαστη ήταν όταν του δώρισαν έναν γιαρμά!

Εξήγησε πως η μεραρχία του είχε αιχμαλωτισθεί από τον Ιταλικό στρατό και αυτός μαζί με τους άλλους στρατιώτες μεταφέρθηκαν στην Ιταλία. Αυτοί που τους είχαν συλλάβει, τους έβαλαν να παρελάσουν στους δρόμους και έκαναν ό,τι περισσότερο μπορούσαν για να τους ταπεινώσουν δημόσια. Ο κόσμος που τους έβλεπε, τους κορόιδευε, τους έφτυνε και έβγαζαν επάνω τους τον θυμό τους και τη μνησικακία τους.

Ξαφνικά, μέσα από όλο εκείνο το πλήθος που τους κορόιδευε, «ξεπρόβαλλε μια κοπέλα, έβαλε έναν γιαρμά στο χέρι μου και μετά εξαφανίστηκε πριν καν μπορέσω να την ευχαριστήσω», ανέφερε ο βετεράνος στρατιώτης. «Ήταν ο πιο νόστιμος γιαρμάς που έφαγα ποτέ».

Ο βετεράνος αυτός τώρα ήταν πάνω από εβδομήντα χρονών, όμως τα μάτια του έλαμπαν καθώς έλεγε την ιστορία με εκείνη την Ιταλίδα που τους είχε δείξει τόσο

καλοσύνη σε μια εποχή που βαθύ μίσος και μνησικακία κυριαρχούσαν ανάμεσα στις δύο εμπόλεμες χώρες. Τη στιγμή που εκείνος ζούσε τη ντροπή και την απόγνωση, αυτή η άγνωστη κοπέλα αφήγησε την κοινωνική πίεση, τον πλησίασε και γεμάτη συμπάθεια του πρόσφερε ένα απλό, ειλικρινές δώρο συμπόνιας. Δεν τον είδε σαν στρατιώτη μιας εχθρικής χώρας, αλλά σαν μια πονεμένη ανθρώπινη ύπαρξη που χρειαζόταν καλοσύνη. Θυμόταν αυτό το γιαρμά όλα τα δύσκολα χρόνια που επακολούθησαν μέχρι να τελειώσει ο πόλεμος και ακόμα και μετά όποτε χρειαζόταν δύναμη για να κρατηθεί από την ελπίδα, για να αφήσει το τραύμα και τον πόνο του πολέμου ζοπίσω και να αρχίσει τη ζωή του απ' την αρχή.

Πιθανόν αυτή να σκέφτηκε ότι δεν ήταν και τόσο σπουδαίο αυτό που έκανε. Στο κάτω-κάτω ήταν ένας γιαρμάς και τίποτα άλλο. Πιθανόν η ίδια ποτέ της να μην ονειρεύτηκε ότι αυτός θα θυμόταν την αγαθοεργία της για όσο ζούσε και πως αυτή η ιστορία θα παρουσιαζόταν σε ένα ντοκιμαντέρ που πιθανόν έχει εμπνεύσει κι άλλους να διηγηθούν αυτή την ιστορία, όπως κάνω κι εγώ τώρα.

Ο απόστολος Ιάκωβος περιέγραψε την επιρροή που έχουν αυτού του είδους οι πράξεις, όταν έγραψε, «Ο καρπός της δικαιοσύνης σπέρνεται με ειρήνη από τους ειρηνοποιούς».¹ Είθε να κάνουμε ειρήνη με το να μοιράζουμε «γιαρμάδες» αγάπης και ευσπλαχνίας, ακόμα και όταν αυτό είναι ριψοκίνδυνο ή αντισυμβατικό, επειδή ο «καρπός της δικαιοσύνης» που θα σπαρθεί, αξίζει τον κόπο καθώς θα ενδυναμώνει τις εξαντλημένες ψυχές, θα δώσει χαρά στις λυπημένες καρδιές και θα κάνει αυτούς που είναι μονάχοι να νοιώσουν αγάπη.

Η ELSA SICHROVSKY ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ.
ΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΑΙΒΑΝ. ■

1. Ιακώβου 3:18

Όπως τα λουλούδια

ΑΠΟ ΤΗΝ NEERAJ KHOSLA

ΚΑΘΟΜΟΥΝ ΣΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΕΝΟΣ ΦΙΛΟΥ, όταν παρατήρησα μερικά όμορφα κόκκινα λουλούδια σε ένα βάζο πάνω στο τραπέζακι. Έμεινα εμβρόντητη από την ζεστασιά που εκπέμπανε και καθώς κοιτούσα αυτή την όμορφη δημιουργία, φαινόταν σαν να άκουγα τη φωνή του Θεού να μου λέει, *θέλω να είσαι κι εσύ σαν αυτά τα λουλούδια.*

Αργότερα καθώς αναλογιζόμουν αυτά τα λόγια και πόσο εύκολα μπορεί μια καλλιτεχνική διακόσμηση με λουλούδια να μας ενθαρρύνει και να μας εμπνεύσει, θυμήθηκα τα λόγια του Ιησού, «Παρατηρήστε τα κρίνα τού χωραφιού πώς αυξάνουν· δεν κοπιάζουν ούτε κλώθουν. Σας λέω, όμως, ότι ούτε ο Σολομώντας μέσα σε όλη του τη δόξα δεν ντύθηκε σαν ένα απ' αυτά».¹

Αν τα κρίνα δεν κοπιάζουν, γιατί να το κάνω εγώ; Υποθέτω ότι αυτό συμβαίνει όταν εγώ

παύω να προσβλέπω στον Θεό και παύω να αντανakλώ το δικό Του φως και δόξα. Αγωνίζομαι να τα κάνω όλα αυτά με τη δική μου δύναμη και βιασύνη και στο τέλος το αποτέλεσμα είναι άθελά μου προς την αντίθετη κατεύθυνση. Τα πράγματα δεν πάνε όπως ήλπιζα να πάνε.

Ένα λουλούδι ακτινοβολεί με το να αντανakλά τη δόξα του Θεού. Ταλαντεύεται ήρεμα από το αεράκι, χαμογελώντας στους περαστικούς, φανερώνοντάς τους την αγάπη που του έδωσε ο Θεός. Το λουλούδι δεν είναι αδρανές· εργάζεται συνεχώς απορροφώντας το φως του ηλίου και μετατρέποντας το σε κάτι χρήσιμο.

Αν και εμείς θέλουμε να μεγαλώσουμε και να ανθίσουμε σαν τα κρίνα του αγρού, είναι σημαντικό να έχουμε καλή επικοινωνία με τον Θεό μέσω της προσευχής. Και οπωσδήποτε

Η προσευχή στην πράξη είναι αγάπη και η αγάπη στην πράξη είναι υπηρεσία. Προσπαθήστε να δίνετε χωρίς επιφύλαξη οτιδήποτε χρειάζεται κάποιος τη στιγμή εκείνη. Αυτό που έχει σημασία είναι να κάνετε κάτι, όσο απλό και να είναι και να δείχνετε ότι νοιάζεστε με τις πράξεις σας και με το να δίνετε από το χρόνο σας. ... Είμαστε όλοι μας παιδιά του Θεού, γι' αυτό είναι σημαντικό να μοιράζουμε τα δώρα Του. Μην ανησυχείτε που υπάρχουν προβλήματα στον κόσμο – απλά ανταποκριθείτε στις ανάγκες των άλλων. ... Νομίζουμε πως αυτό που κάνουμε είναι μόνο σταγόνα στον ωκεανό, όμως ο ωκεανός θα ήταν λιγότερος χωρίς αυτή την σταγόνα. — Μητέρα Τερέζα (1910–1997)

πολλά από αυτά τα λουλούδια αποδίδουν καρπό! Έτσι και μείς για να καρποφορήσουμε, πρέπει να βρούμε το χρόνο να απορροφήσουμε τη λιακάδα του Θεού και να επιτρέψουμε στο Πνεύμα Του να γονιμοποιήσει τόσο εμάς όσο και τους γύρω. Όπως έγραψε ο Timothy Keller στο βιβλίο *Κάθε Καλή Προσπάθεια (Every Good Endeavor)*, «Ο τρόπος να υπηρετούμε τον Θεό στον τόπο της εργασίας μας γίνεται με το να εργαζόμαστε με μια καρδιά αλλαγμένη από το Ευαγγέλιο, μια καρδιά γεμάτη ευγνωμοσύνη και ευτυχία παρ' όλες τις αντιξοότητες που παρουσιάζονται και να χορεύουμε με τον άνεμο, να χαμογελάμε μέσα στη βροχή και να δίνουμε τη ζωή μας ώστε να μπορούν να ζήσουν οι άλλοι».

Η NEERAJ KHOSLA ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΤΗΝ ΙΝΔΙΑ. ■

1. Ματθαίου 6:28-29

Το αβοκάντο

ΑΠΟ ΤΗΝ JESSIE RICHARDS

ΛΑΤΡΕΥΩ ΤΑ ΑΒΟΚΑΝΤΟ! Εκτός του ότι είναι εξαιρετικά εύγεστα, είναι και ένα φρούτο με πολλαπλές χρήσεις. Συν το ότι είναι πάρα πολύ υγιεινά – μια από τις καλύτερες πηγές φυτικών ελαίων και πολλών βιταμινών.

Στη Χιλή, όπου πέρασα πολλά από τα παιδικά μου χρόνια, τα αβοκάντο – εκεί τα λένε «άλτα» – είναι άφθονα και τα χρησιμοποιούν σε πολλές τοπικές συνταγές, όπως σαλάτες, σάντουιτς ακόμα και στα χοι ντογκ. Πάντα μου έκανε εντύπωση το πως με το να βάλεις λίγες φέτες αβοκάντο σε μια σαλάτα, ή μια στρώση από γκουακαμόλε σε ένα μπιφτέκι ή ένα σάντουιτς, αυτό πράγματι τα μετουσίωσε – μετατρέποντας στην πραγματικότητα ένα «απλό φαγητό» σε κάτι το θεσπέσιο. Τουλάχιστον έτσι νοιώθω εγώ η ίδια γι' αυτό. Το

αβοκάντο είναι ένα σταθερό συστατικό στη διαίτα μου και έχω ανακαλύψει ότι ταιριάζει σχεδόν με το κάθε τι. Ακόμα και από μόνο του είναι ένα σπουδαίο σνακ ή ένα ελαφρύ γεύμα – μισή φέτα πασπαλισμένη με αλάτι και πιπέρι, λίγες σταγόνες λεμόνι και είναι τέλειο.

Σκέπτομαι πως το προσόν του αβοκάντο, όσον αφορά την ικανότητα που έχει να μετατρέπει και να προσθέτει στη γεύση, είναι κατά κάποιο τρόπο το ίδιο με αυτό που προσθέτει στη ζωή μας η καλοσύνη και η συμπόνια. Πολλά από όσα κάνουμε είτε στον τόπο της εργασίας μας ή όταν φροντίζουμε την οικογένειά μας ή με το να είμαστε ενεργοί πολίτες, τα οποία είναι καλά πράγματα, όμορφα πράγματα, γλυκά πράγματα, αναγκαία πράγματα, δεν παύουν όμως να είναι και πράγματα που γίνονται από «συνήθεια».

Ξέρετε πώς είναι όταν βλέπετε την ίδια πινακίδα συνέχεια και αρχίζει να δείχνει σαν μια ταπετσαρία τοίχου και δεν σου κάνει εντύπωση άλλο πια; Μερικές φορές, αυτά που κάνουμε για τους γύρω μας είναι κάπως έτσι. Τα κάνουμε περισσότερο από συνήθεια και οι αποδέκτες δεν είναι ιδιαίτερα ευγνώμονες για αυτά που κάνουμε. Ή, μερικές φορές γι' αυτά που κάνουν οι άλλοι για μας δεν τους δίνουμε τη δέουσα προσοχή και αναγνώριση. Όπως και να έχει, όταν κάνουμε κάτι περισσότερο και προσθέτουμε λιγάκι «αβοκάντο» όπως για παράδειγμα με το να πούμε λίγες καλοσυνάτες λέξεις ή να δείξουμε εκτίμηση, αυτό κάνει τη μεγάλη διαφορά.

Πρόσφατα, είχα επισκεφθεί μια κοντινή πόλη και επέστρεφα με το λεωφορείο σπίτι μου. Σαν ταξιδιώτης

«Είμαστε φτιαγμένοι με τέτοιο τρόπο, ώστε οι απλές πράξεις ευγένειας όπως να βοηθάμε ή να εκφράζουμε ευγνωμοσύνη να έχουν μια θετική επίδραση στη διάθεσή μας. Το μυστικό για μια ευτυχισμένη ζωή, φαίνεται να είναι μια καλή ζωή: Μια ζωή με καλό-συντηρημένες σχέσεις, εργασιακή πρόκληση και διασυνδέσεις με τη κοινότητα». — *Paul Bloom* (γεννημένος το 1963), καθηγητής ψυχολογίας και γνωσιακής επιστήμης στο Πανεπιστήμιο του Γέιλ.

80/20

Το 1906, ο Ιταλός οικονομολόγος Vilfredo Pareto πρόσεξε πως το 80% της γης της Ιταλίας κατεχόταν από το 20% του πληθυσμού, κατόπιν πως το 80% από τα μπιζέλια στον κήπο του προέρχονταν από το 20% από τις μπιζελιές. Η Αρχή του Παρέτο – πως γενικά το 80% από τα αποτελέσματα προέρχεται από 20% των αιτιών – έχει παρατηρηθεί και έχει μελετηθεί στις πωλήσεις και στο μάρκετινγκ, τη διαχείριση, την τεχνολογία, την οικονομία και σε άλλα πεδία.

έχω πολύ εμπειρία και τα πάω καλά στα μακρινά ταξίδια, συνήθως όμως προτιμάω πάντοτε η θέση δίπλα μου να είναι κενή και να μην κάθεται κάποιος άλλος. Είχα αράξει στο κάθισμα μου και το λεωφορείο φαινόταν να είναι γεμάτο, όμως κανένας δεν είχε καθίσει δίπλα μου ακόμα ... όμως, να που ένας νέος πλησιάζει και με ρωτάει αν θα μπορούσε να καθίσει δίπλα μου. Του απαντώ «Βεβαίως, παρακαλώ καθίστε», και μου χαμογέλασε λέγοντας, «Σε όλη μου τη ζωή κανείς δεν μου απάντησε με ένα ‘παρακαλώ καθίστε’. Ακούγεται τόσο όμορφο». Η ίδια προσπαθώ πάντα να φέρομαι ευγενικά στους ξένους – γιατί και οι ξένοι μου έχουν φερθεί ευγενικά πολλές φορές – και όταν θυμάμαι αυτό το περιστατικό, μου δίνει χαρά.

Κάθισε δίπλα μου, πιάσαμε

συζήτηση για λίγο και είχαμε μια ευχάριστη συνομιλία πριν φορέσουμε τα ακουστικά μας για να χαλαρώσουμε. Ήταν τόσο «ζεστά και όμορφα» – πολύ καλύτερα από το να νοιώθεις άβολα προσπαθώντας να αποφύγεις να ακουμπάς τον άλλον δίπλα σου σε εκείνα τα στενά καθίσματα. Δεν συνέβη κάτι τέτοιο. Το ταξίδι ήταν τόσο καλό όπως και ένα αβοκάντο.

Ίσως να έχετε ακούσει για την «Αρχή του Παρέτο». Είναι επίσης γνωστή ως η αρχή 80/20. Η όλη έννοια είναι πως το 80% της αποτελεσματικότητας κάποιου προέρχεται από το 20% των προσπαθειών του. Αυτό το σκεφτόμουν σε σχέση, με τι νομίζετε – το αβοκάντο. Νοιώθω, πως αυτή είναι μια εντελώς προσωπική γνώμη, πως ενώ αποτελούν συνήθως το 20% ή και λιγότερο

από το περιεχόμενο ενός γεύματος, πολύ εύκολα αξίζουν το 80% της νοστιμιάς. Και για να το ταιριάξουμε με την ευγένεια στην πράξη, νομίζω πως είναι σωστό να αναφέρουμε πως όταν κάνουμε κάτι για να βοηθήσουμε κάποιον από «συνήθεια», αν προσθέταμε λίγες λέξεις και κάποια ζεστασιά, τότε αυτό το 20% της προσπάθειας εύκολα θα κατέληγε να είναι το 80% από αυτό που θα θυμάται το άλλο πρόσωπο για αυτήν την συνδιαλλαγή.

Η JESSIE RICHARDS ΒΟΗΘΗΣΕ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΑΠΟ ΤΟ 2001 ΩΣ ΤΟ 2012 ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΓΡΑΨΕΙ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΠΟ ΑΡΘΡΑ ΣΑΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΟ *ACTIVATED*. ΕΧΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΣΥΓΓΡΑΨΕΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙ ΥΛΙΚΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΑΛΛΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥΣ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ CURTIS PETER VAN GORDER

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΡΠΟΦΟΡΙΑΣ

ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΔΙΑΒΑΣΑ πως οι επιστήμονες έμαθαν πώς να κατασκευάζουν πιο αποτελεσματικά στεγανά προϊόντα όπως αδιάβροχα και μέρη αεροπλάνων με το να μελετάνε τις αυλακίες πάνω στα φτερά της πεταλούδας, έμεινα έκπληκτος. Κατάλαβα πως θα μπορούσα και εγώ να μάθω κάτι από τη φύση, γι' αυτό άρχισα να κάνω μια έρευνα πάνω στα οπωροφόρα δένδρα.

Ανακάλυψα πως κάθε είδος οπωροφόρου δένδρου έχει τις δικές του απαιτήσεις όσον αφορά το έδαφος, την υγρασία, τον φωτισμό και τη γονιμοποίηση. Αυτό μου έδειξε πως το κάθε εγχείρημα πρέπει να το μελετάει κάποιος με βάσει τις ιδιαίτερές του συνθήκες για να δει τι θα φέρει αποτέλεσμα στην κάθε περίπτωση. Οπότε θα πρέπει να μάθουμε για το έδαφος, το υπέδαφος και να μελετήσουμε τις συνθήκες στην περιοχή που θα ξεκινήσουμε το εγχείρημά μας. Γι' αυτό το λόγο οι νέες εταιρίες πληρώνουν μεγάλα ποσά σε συμβούλους που μπορούν να τους βοηθήσουν να αποφανθούν τι θα φέρει αποτέλεσμα στην περιοχή που πρόκειται να επεκταθούν.

Για να φθάσεις στη σοδειά απαιτείται υπομονή – δύο έως πέντε χρόνια από το φύτευμα μέχρι την καρποφορία – και χρειάζεται περίπου ο ίδιος χρόνος για να εδραιώσεις

μια νέα επιχείρηση. Αν και το νεαρό δένδρο μεγαλώνει, χρειάζεται προστασία από τους κινδύνους όπως τα επιβλαβή έντομα, τις ακραίες κλιματικές αλλαγές, την ξηρασία, τις πλημύρες, και την πολύ ή λίγη λιακάδα. Η αρχή για το καθετί είναι το πιο δύσκολο μέρος. Στα πρώτα στάδια κάθε προσπάθειας, απαιτείται ιδιαίτερη φροντίδα και προσοχή. Όμως μπορούμε να ενθαρρυνθούμε από το γεγονός ότι τα πράγματα γίνονται πιο εύκολα καθώς το «δένδρο» μεγαλώνει και δυναμώνει.

Ας συνεχίσουμε τώρα με το ερωτικό θέμα της γονιμοποίησης – την αναπαραγωγή του φυτού. Εδώ πρόκειται για το τι αφήνουμε κληρονομιά στην επόμενη γενιά. Οι περισσότεροι γεωργοί φέρνουν μέλισσες να κάνουν τη δουλειά του διαμοιράσματος της γύρης, όμως υπάρχουν και άλλα έντομα και πουλιά που κάνουν την ίδια δουλειά. Εμείς, όπως το άνθος του λουλουδιού, πρέπει να είμαστε δεκτικοί στις νέες ευκαιρίες. Όταν το λουλούδι ανοίγει το μπουμπούκι δεν είναι σίγουρο ότι θα του γίνει η γονιμοποίηση, όμως όταν παρουσιάζεται η ευκαιρία είναι έτοιμο. Την άνοιξη, το οπωροφόρο δένδρο ανοίγει τους ανθούς του και αυτό γίνεται μια έμπνευση για πικνίκ, ποιήματα και τραγούδια.

Ανακάλυψα πως υπάρχουν δύο είδη οπωροφόρων δέντρων – εκείνα που αυτό-γονιμοποιούνται (όπως οι βερικοκιές) και εκείνα που χρειάζονται εξωτερική βοήθεια για να γονιμοποιηθούν (όπως οι μηλιές). Όμως ακόμα και

1. βλ. Ψαλμό 1:3
2. βλ. Γαλάτες 5:22-23
3. <http://elixirmime.com>

εκείνα που αυτό-γονιμοποιούνται, αν τους γίνει εξωτερική γονιμοποίηση ο καρπός τους θα είναι γλυκύτερος και πιο υγιής. Αυτό μπορούμε να το παρομοιάσουμε με μας και πώς είναι το να δεχόμαστε βοήθεια από τους άλλους για να κάνουμε το εγχείρημά μας πιο αποτελεσματικό. Εκείνοι που προσπαθούν να κάνουν το κάθε τι μόνοι τους σύντομα καταρρέουν και εξαντλούνται από την προσπάθεια. Χρειάζεται ομαδική προσπάθεια για να γίνουν τα περισσότερα πράγματα πιο αποτελεσματικά.

Οι οπωροπαραγωγοί δίνουν ιδιαίτερη προσοχή σε αυτό το κομμάτι της μεθόδου ανάπτυξης με το να φυτεύουν συμβατά δένδρα δίπλα σε αυτά που θέλουν να γονιμοποιήσουν. Πολλοί παραγωγοί φυτεύουν δίπλα στις μηλιές ξινόμηλα κάπου κοντά, επειδή η γύρη τους είναι αποδεκτή από τις περισσότερες μηλιές. Το ξινόμηλο το ίδιο δεν τρώγεται εύκολα, όμως συνεισφέρει ώστε τα άλλα δένδρα στη γειτονιά να κάνουν πιο γλυκά μήλα. Αυτό σε πρακτική εφαρμογή θα μπορούσε να σημαίνει πως οι καλές ιδέες και τα καρπερά αποτελέσματα συχνά προέρχονται από απρόσμενες πηγές ή άτομα – μερικές φορές σε αντίθεση από ό,τι θα προσμένατε. Ετοιμαστείτε να εκπλαγείτε!

Ένας ηλικιωμένος Γιαπωνέζος γείτονας μου, ζήτησε από μένα και μερικούς φίλους να τον βοηθήσουμε με τις βερικοκιές του. Ήταν γεμάτες μπουμπούκια και είχαν αρχίσει να εμφανίζονται και μικρά φρούτα. «Όταν βλέπετε τρία μπουμπούκια να βγαίνουν στο ίδιο κλαδάκι,

Μακάριος ο άνθρωπος,
που δεν περπάτησε σε θέλημα ασεβών,
και σε δρόμο αμαρτωλών δεν στάθηκε,
και σε καθέδρα χλευαστών δεν κάθισε·
αλλά, στον νόμο του Κυρίου είναι το θέλημά του,
και στον νόμο Του μελετάει ημέρα και νύχτα.
Και θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα ρυάκια
των νερών,
το οποίο δίνει τον καρπό του στον καιρό του,
και το φύλλο του δεν μαραίνεται·
και όλα, όσα αν πράττει, θα ευσδοθούν.
Δεν θα είναι έτσι οι ασεβείς·
αλλά, σαν το λεπτό άχυρο,
που το παρασύρει ο άνεμος.
Γι' αυτό, δεν θα σηκωθούν οι ασεβείς σε κρίση,
ούτε οι αμαρτωλοί στη σύναξη των δικαίων.
Επειδή, ο Κύριος γνωρίζει τον δρόμο των δικαίων·
ενώ ο δρόμος των ασεβών θα χαθεί.
— Ψαλμός 1

μας ορμήνευσε, «κόψτε τα δύο και πέταξέ τα». Αυτό φάνηκε κάπως σπάταλο, όμως το αποτέλεσμα ήταν ένα μεγαλύτερο φρούτο αντί για τρία μικρά. Αυτή την αρχή τη θυμάμαι ακόμα. Μπορεί να προσπαθείς να κάνεις πάρα πολλά ταυτόχρονα. Ενώ όταν επικεντρώνεσαι σε έναν κύριο στόχο έχεις καλύτερα αποτελέσματα.

Για να είμαστε πραγματικά καρπεροί, πρέπει να είμαστε σαν ένα δένδρο φυτεμένο δίπλα σε ποτάμια με νερό που θα δίνει τους καρπούς του στην κατάλληλη εποχή.¹ Πρέπει να λαμβάνουμε την πνευματική μας τροφή από την πηγή. Αν ήμασταν σαν μια μπαταρία κινητού τηλεφώνου, αυτό θα σήμαινε ότι θα έπρεπε να συνδεθούμε με τον φορτιστή για να επαναφορτιστούμε. Αν ήμασταν μια κληματαριά, θα σήμαινε ότι θα έπρεπε να βάλουμε τις ρίζες μας βαθιά μέσα στη γόνιμη γη. Σαν άνθρωποι, πρέπει να παίρνουμε τη δύναμή μας και την πνευματική μας συντήρηση από την πηγή μας – τον Δημιουργό μας. Αυτό το κάνουμε με το να βρίσκουμε χρόνο να διαβάζουμε, να προσευχόμαστε και να μελετάμε τον Λόγο Του. Κατόπιν θα αρχίσουμε να αποφέρουμε τους καρπούς του Πνεύματος, που είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, ευγένεια, καλοσύνη, πιστότητα, πραότητα και εγκράτεια,² τα οποία μας κάνουν πράγματι αποτελεσματικούς στις προσπάθειές μας.

Ο CURTIS PETER VAN GORDER ΕΙΝΑΙ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΚΑΙ ΜΙΜΟΣ³ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ. ■

ΟΙ

ΕΠΟΧΕΣ

ΤΗΣ

ΖΩΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΑ ΗΟΔΛΕΡ

«ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΤΙ, και καιρός για κάθε πράγμα κάτω από τον ουρανό».¹

Αυτό είναι ένα σπουδαίο μάθημα ζωής. Στη πραγματικότητα είναι καλά νέα ... και συγχρόνως όχι και τόσο σπουδαία νέα. Ανεξάρτητα από το πώς νοιώθετε προς το παρόν, σ' όποια εποχή της ζωής σας βρίσκεστε, πιθανόν να μπορείτε να προσμένετε μια αλλαγή σε κάποια στιγμή, επειδή, όπως γνωρίζουμε, οι εποχές πάνε και έρχονται.

Όταν ο Βασιλιάς Σολομών έγραψε το πιο πάνω κείμενο, έδωσε πολλά παραδείγματα για τις εποχές και τους τρόπους που μπορούν να αλλάξουν οι ζωές μας:

Καιρός να γεννιέται κάποιος και καιρός να πεθαίνει·

Καιρός να φυτεύει και καιρός να ξεριζώνει το φυτεμένο·

Καιρός να φονεύει, και καιρός να γιατρεύει·

Καιρός να καταστρέφει, και καιρός να οικοδομεί·

Καιρός να κλαίει, και καιρός να γελάει·

Καιρός να πενθεί, και καιρός να χορεύει·

Καιρός να διασκορπίζει πέτρες, και καιρός να μαζεύει πέτρες·

Καιρός να εναγκαλίζεται, και καιρός να απομακρύνεται από τον εναγκαλισμό·

Καιρός να αποκτήσει, και καιρός να απολέσει·

Καιρός να φυλάττει, και καιρός να απορρίπτει·

Καιρός να σχίζει, και καιρός να ράβει·

Καιρός να τηρεί σιγή, και καιρός να μιλάει·

Καιρός να αγαπήσει, και καιρός να μισήσει·

Καιρός πολέμου, και καιρός ειρήνης.²

Μια από τις πιο όμορφες υποσχέσεις στη Βίβλο δίνεται στο ίδιο κεφάλαιο: «Όλα τα έκανε καλά, το καθένα στον καιρό του· και έβαλε την αιωνιότητα μέσα στην καρδιά του ανθρώπου, χωρίς όμως κανένας να μπορεί να εξιχνιάσει από την αρχή μέχρι το τέλος το έργο που ο Θεός έκανε».³

Μου αρέσει το μέρος που λέει «να μπορεί να εξιχνιάσει». Όταν ήμουν έφηβη, είχα τόσα πολλά σχέδια και ιδέες για το τι ήθελα να κάνω στη ζωή μου. Οι περισσότερες ιδέες ήταν καλές, ή σχεδόν καλές. Δεν σκεφτόμουν (μόνο) να γίνω διάσημη ή εκατομμυριούχος. Ήθελα επίσης να σπεύσω σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου χρειαζόταν βοήθεια. Ήθελα να βοηθήσω τα ορφανά και να εξαφανίσω τη φτώχεια. Αν και όταν θα είχα παιδιά, θα ήθελα να τα μεγαλώσω σε ένα χωριό της Αφρικής όπου όλοι μαζί θα βοηθούσαμε μια κοινότητα να ευημερήσει. Αυτό ήταν που ήθελα. Πράγματι ακουγόταν σαν ένα καλό όνειρο. Ακόμη και τώρα φαίνεται καλό.

Όμως ο Θεός είχε ένα σχέδιο για μένα το οποίο εγώ η ίδια δεν είχα εξιχνιάσει.

Συνεχίζω να παρακολουθώ το σχέδιο αυτό να εξελίσσεται, όμως έχω μάθει αρκετά ώστε να γνωρίζω ότι το

1. Εκκλησιαστής 3:1

2. Εκκλησιαστής 3:2-8

3. Εκκλησιαστής 3:11

σχέδιο του Θεού έχει πολύ περισσότερες πτυχές από ότι θα μπορούσα να εξιχνιάσω εγώ η ίδια. Έχω μάθει πως ο Θεός είναι παρών τόσο στις εποχές της σποράς όσο και στις εποχές της συγκομιδής. Και κάτι άλλο το οποίο αντιλήφθηκα είναι πως και οι δύο εποχές επαναλαμβάνονται.

Ο γεωργός φυτεύει τα σπαρτά του κάθε άνοιξη και θερίζει κάθε φθινόπωρο. Κάθε χρονιά. Δεν αναστατώνεται επειδή φυτεύει ξανά άλλη μια χρονιά. Δεν ουρλιάζει γεμάτος απόγνωση, *το ίδιο έκανα πέρσι! Γιατί ξανά;* Το φθινόπωρο που είναι καιρός να συλλέξει τα σπαρτά του, δεν λέει από μέσα του, *Εί! Δεν χρειάζεται να το ξανακάνω αυτό!* Ο γεωργός γνωρίζει ότι ο κύκλος θα επαναληφτεί κάθε χρονιά και αυτό δεν τον ενοχλεί.

Με τον ίδιο τρόπο, θα πρέπει όλοι μας να συνθηκολογήσουμε ειρηνικά με τις εποχές στη ζωή μας. Υπάρχει ο καιρός για να γελάσουμε και ο καιρός για να κλάψουμε, καιρός για να σπείρουμε και καιρός για να θερίσουμε, καιρός να δώσουμε και καιρός να δεχθούμε. Όλα θα γίνουν στον καιρό τους.

Στο Τέξας, όπου μένω, ο καιρός είναι τρελός. Τη μια μέρα φοράς σορτς. Την επομένη βγάζεις τα χειμωνιάτικα επειδή έρχεται ψυχρό μέτωπο. Τις πολύ καυτές μέρες, όπως είναι και σήμερα, είναι δύσκολο να θυμηθείς πως ο καιρός γίνεται πολύ κρύος εδώ που είμαστε – πάρα πολύ κρύος.

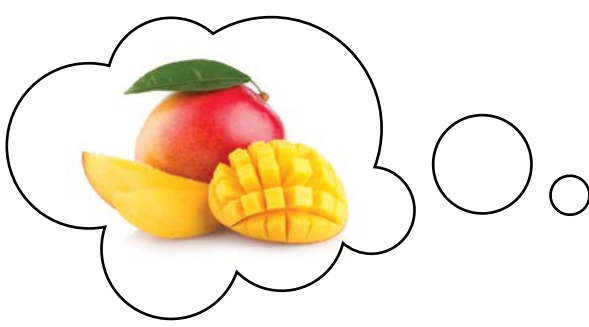
Είναι το ίδιο με τις εποχές της ζωής. Όταν έρχονται μέρες στενάχωρες, είναι δύσκολο να θυμηθούμε πως

υπάρχει και πολύ ευτυχία επίσης. Όταν απογοητευόμαστε από τις καταστάσεις, είναι εύκολο να ξεχάσουμε για όλα όσα πήγαν στρωτά.

Για τον Θεό, η μια εποχή δεν είναι πιο πολύτιμη από μια άλλη. Μπορεί να χρησιμοποιήσει οποιαδήποτε εποχή στη ζωή μας για να εκπληρώσει το σχέδιό Του. Μερικές φορές νομίζω πως ο Θεός μου χαμογελάει όταν τα πράγματα πάνε περίφημα και πως, όταν περνάω μια δοκιμασία ή αναποδιά, αυτό σημαίνει πως δεν με βλέπει με καλό μάτι. Όμως η εμπειρία με έχει διδάξει πως κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει. Ένας σπουδαίος καλλιτέχνης θα χρησιμοποιήσει όμορφα, ζωντανά χρώματα – κόκκινα, κίτρινα, μωβ και γαλάζια – για να μεταδώσει έμπνευση, όχι όμως χωρίς την αντίθεση που προέρχεται από το μαύρο, το άφωνο γκρι και το θολό λευκό.

Πρέπει να εμπιστευτούμε τον Καλλιτέχνη. Το έργο Του μιλάει από μόνο του, και για αμέτρητες φορές έχει αποδείξει πως πράγματι κάνει το κάθε τι με την ομορφιά Του στον δικό Του καιρό. Κανενός η ζωή δεν είναι εξαίρεση σε αυτό τον κανόνα από καλές και κακές εποχές. Ούτε είναι εξαίρεση στην υπόσχεσή Του ότι θα είναι όμορφη στον δικό Του καιρό.

H MARA HODLER ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΦΡΙΚΗ. ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΖΕΙ ΣΤΟ ΤΕΞΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ. ■

ΜΑΝΓΚΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ANNA PERLINI

Ο ΓΙΟΣ ΜΟΥ, Ο ΙΩΝΑΘΑΝ, ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΕ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ, τον καιρό που ο σύζυγός μου και εγώ κάναμε εθελοντική εργασία εκεί. Όπως πολλά παιδιά στην Ινδία, έτσι κι αυτός μεγάλωσε τρώγοντας ρύζι, φάβα, τσαπάτι και μια απίστευτη ποικιλία από τροπικά φρούτα τα οποία ήταν προσιτά σε κάθε γωνιά του δρόμου.

Αν και δεν ήταν ούτε πέντε χρόνων όταν επιστρέψαμε στην Ευρώπη, χρειάστηκε αρκετό καιρό για να προσαρμοστεί στο νέο περιβάλλον και ιδιαίτερα στις διαφορετικές τροφές. Στην αρχή, έβλεπε με καχυποψία και απεχθανόταν κάθε μακαρόνι στο πιάτο του. Πάντα έτρωγε σιγά-σιγά και χρειάστηκε πάρα πολύ καιρό για να συνηθίσει την Ιταλική κουζίνα! Με το πέρασμα του χρόνου, ξέχασε την Ινδία και τα φαγητά της. Τις μέρες εκείνες η παγκοσμιοποίηση δεν είχε μπει ακόμα στο παιχνίδι και τα μόνα διαθέσιμα προϊόντα στα Ιταλικά σουπερμάρκετ ήταν εποχικά Ιταλικά προϊόντα.

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

Εντούτοις, μια μέρα ενώ περνούσα από ένα νέο μαγαζί με λιχουδιές, ξεχώρισα ένα μάνγκο! Ήταν αρκετά ακριβό, όμως πλησίαζαν τα 11α γενέθλια του Ιωνάθαν και σκέφτηκα ότι θα ήταν μια σπουδαία ευκαιρία να δοκιμάσει ένα από τα φρούτα που του άρεσαν όταν ήταν μικρός.

Αγόρασα το μάνγκο, το έβαλα σε μια σακούλα και προσκάλεσα τον γιό μου να πάμε περίπατο. Κατόπιν σταματήσαμε και καθίσαμε σε ένα παγκάκι και εκεί του παρουσίασα επίσημα το δώρο μου, λέγοντας του ότι θα του ξαναθυμίσει πράγματα από το παρελθόν. Ο Ιωνάθαν άνοιξε τη σακούλα αργά, πήρε το πολύχρωμο μάνγκο στα χέρια του και το κράτησε για αρκετή ώρα. Καμία αντίδραση.

«Μαμά, συγγνώμη αλλά δεν μου θυμίζει τίποτα».

Ένωισα λίγο απογοητευμένη. «Καλώς, αλλά θα πρέπει να το δοκιμάσεις. Σου υπόσχομαι ότι σου άρεσε πολύ όταν ήσουν μικρός». Με το ίδιο βλέμμα καχυποψίας που έβλεπε τα πρώτα Ιταλικά φαγητά πριν χρόνια, ο Ιωνάθαν πήρε μια πρώτη δαγκωματιά. Μετά άλλη μια,

και μετά και άλλες. Παρ' όλα αυτά καμία αντίδραση. Τότε ... φάνηκε το κουκούτσι και τα μάτια του Ιωνάθαν άνοιξαν διάπλατα.

«Μαμά, τώρα θυμάμαι! Ναι! Θυμάμαι πόσο μου άρεσε να πιπιλίζω το κουκούτσι!» Και μαζί με αυτή την ανάμνηση, άρχισαν να έρχονται και άλλες πολλές στο μυαλό του. Συζητήσαμε για πολύ ώρα, αναπολώντας και άλλα γεγονότα και αναμνήσεις από το παρελθόν.

Από αυτό το επεισόδιο με τον γιο μου, θυμάμαι να σκέπτομαι πόσο σημαντικό είναι να επιμένουμε λιγάκι όταν τα πράγματα δεν δείχνουν να έχουν αποτέλεσμα ή να βγάζουν νόημα. Σαν μητέρα, ήταν άλλη μια επιβεβαίωση για το πως, στιδήποτε σπέρνουμε στα νεανικά χρόνια των παιδιών μας ποτέ δεν θα ξεχαστούν. Ίσως να δείχνει έτσι μερικές φορές ... όμως περιμένετε ώσπου να φθάσουν στο κουκούτσι!

Η ANNA PERLINI ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΙΔΡΥΤΗΣ ΤΟΥ PER UN MONDO MIGLIORE,¹ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1995. ■

Μια ΖΩΗ γεμάτη νόημα

ΑΠΟ ΤΗΝ MAG RAYNE

Η ΓΙΑΓΙΑ ΜΟΥ ΔΕΝ ΕΚΑΝΕ ΠΟΤΕ ΤΗΣ ΚΑΡΙΕΡΑ. Στην ουσία δούλεψε μόνο έξι χρόνια σε όλη της τη ζωή. Όταν παντρεύτηκε, αυτή και ο παππούς μου είδαν ότι δεν μπορούσαν να σπουδάσουν και οι δύο τους για πέντε χρόνια, έτσι αν και ήλπιζε να πάει στο κολλέγιο, παρέμεινε στο σπίτι με τους συγγενείς του συζύγου της, οι οποίοι δυστυχώς της φερόντουσαν αρκετά άσχημα. Παρ' όλα αυτά, άντεξε μακριά από τον άντρα της και με τους αγενείς συγγενείς με υπομονή, χωρίς να δυσανασχετεί στα γράμματα που έγραφε σε όλη αυτή τη διάρκεια.

Ο παππούς μου κατάφερε να γίνει ένας επιτυχημένος δικηγόρος και δικαστής, ενώ η γιαγιά παρέμεινε στο σπίτι, φροντίζοντας τα παιδιά – πρώτα τα δικά της δίδυμα, μετά τις ανιψιές και τελικά τα εγγόνια. Εγώ η ίδια πέραγα κάθε καλοκαίρι στο σπίτι των παππούδων μου και μερικές φορές και όλη τη σχολική χρονιά.

Τώρα στα 93, η Γιαγιά συνεχίζει να είναι μια πηγή σοφίας και ένα

αποκούμπι για όποιον θέλει και χρειάζεται λίγη ηρεμία στον γρήγορο κόσμο που ζούμε και μια υπενθύμιση του τι έχει σημασία στη ζωή. Είναι ένα από τα καλύτερα πρότυπα στη ζωή μου και αν και τον περισσότερο καιρό είναι περιορισμένη στο διαμέρισμά της αυτές τις μέρες, δεν παύει να ζει μέσα από μένα και τον καθένα από τους άλλους, τους οποίους η ζωή της επηρέασε τόσο πολύ.

Μερικές φορές, αναρωτιέμαι αν είναι δυνατό ή αξίζει την προσπάθεια να είναι κάποιος μια επιρροή για το καλό σε αυτόν τον σκληρό κόσμο. Μετά θυμάμαι τη νηφαλιότητα, τη χαρά, την εσωτερική γαλήνη και ικανοποίηση που ένοιωθε η γιαγιά και αποφασίζω να κάνω και εγώ ό,τι καλύτερο μπορώ. Αν μπορώ να ζωντανέψω μέσα μου την καλή της διδασκαλία και το δικό της παράδειγμα, θα μπορώ να γίνω και εγώ μια δύναμη για το καλό επίσης.

Η MAG RAYNE ΕΠΟΠΤΕΥΕΙ ΕΝΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟ ΟΜΙΛΟ ΣΤΗΝ ΚΡΟΑΤΙΑ. ■

«Εγώ είμαι η αμπελος, εσείς τα κλήματα· εκείνος που μένει ενωμένος μαζί Μου, και Εγώ μαζί του, αυτός φέρνει πολύ καρπό· επειδή, χωρίς Εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε. Κατά τούτο δοξάζεται ο Πατέρας Μου, στο να φέρετε πολύ καρπό· και έτσι θα είστε μαθητές Μου». — *Ιησούς, Ιωάννη 15:5,8*

«Προσεύχομαι να είστε γεμάτοι από καρπούς δικαιοσύνης, που παράγονται διαμέσου τού Ιησού Χριστού, σε δόξα και έπαινο του Θεού». — *Φιλιππισίους 1:11*

Το να γνωρίζουμε τον Ιησού και να γεμίζουμε τη ζωή μας με το Πνεύμα Του είναι ο καλύτερος τρόπος για να κάνουμε την κάθε εμπειρία πιο σημαντική και πιο αποδοτική. Ζητήστε Του να είναι μαζί σας από σήμερα μέχρι την αιωνιότητα:

Αγαπημένο μου Ιησού, Σε παρακαλώ έλα στη ζωή μου και βοήθησέ με να είμαι μια δική Σου αντανάκλαση και ένα παράδειγμα της δικής Σου αγάπης και φροντίδας σε όσους συναντώ. Αμήν. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Υγιής πνευματική ζωή

Ποιές είναι οι εκδηλώσεις μιας καλής, συνεπούς πορείας μαζί Μου; Δεν είναι το ποσό του χρόνου που περνάς σε επικοινωνία μαζί Μου – ένα σύστημα αποτελούμενο από «βήμα 1, βήμα 2, βήμα 3» που καθορίζει το πόσο κοντά είμαστε. Για να ξέρεις αν η σχέση σου μαζί Μου είναι εκεί που πρέπει να είναι, πρέπει να το κρίνεις από τον καρπό, επειδή μια αληθινή, από κοντά πορεία μαζί Μου αντικατοπτρίζεται στην καθημερινή σου επικοινωνία με τους άλλους, στον τρόπο που χειρίζεσαι τις καταστάσεις, στο ποιες είναι οι προτεραιότητες σου και στις αποφάσεις που παίρνεις.

Όταν περνάς ποιοτικό χρόνο μαζί Μου, μπορείς να νιώθεις γαλήνη κάνοντας αυτό που μπορείς και γνωρίζοντας ότι Εγώ θα κάνω τα υπόλοιπα, σύμφωνα με το θέλημά Μου. Παρ' όλες τις ελλείψεις ή τα πεδία στα οποία θα μπορούσες να τα πας καλύτερα, έχεις εμπιστοσύνη ότι Εγώ θα σε υποβαστάζω στον υπόλοιπο δρόμο. Μαθαίνεις να αναγνωρίζεις τα πράγματα στα οποία χρειάζεσαι να βελτιωθείς, όμως αναγνωρίζεις επίσης την ικανότητά Μου να αντισταθμίζω τις ελλείψεις σου.